

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VI

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

13. Omnis enim qui lactis est patriceps, expers est sermonis iustitiae: paruulus enim est.
 14. Perfectorum autem est solidus cibus, eorum qui propria consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

in sermone persuadetur non est lac cuius cibus sed homo
 כל גידו דמאכולתה חלבא הו לא מפס כמלתא
 cibus autem est perfectorum est rudis quoniam iustitiae
 דנאותא משל דשבדא הו: דנמורא הי דין מאכולתא
 sensus eorum depromuntur disquirunt qui quia
 שורותא אילין דמטל דמדרשין אתנפקו רנשיהון
 & malum bonum ad discernendū
 למפרש טבתא ובישתא!

CAP. VI

1. Quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectionem feramur, non rursus iacientes fundamentum penitentiae ab operibus mortuis, & fidei ad Deum,
 2. Baptismati doctrinae, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum, & iudicii aeterni.
 3. Et hoc faciemus, si quidem permiserit Deus.
 4. Impossibile enim est eos, qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum caeleste, & participes facti sunt Spiritus sancti.
 5. Gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutisque seculi venturi,
 6. Et prolapsi sunt rursus renouari ad penitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsum Filium Dei, & ostentui habentes.
 7. Terra enim sepe venientem super se bibens imbrem, & germinans herbam opportunam illis à quibus colitur, accipit benedictionem à Deo.

6 caput
 קפלאון ו
 & veniam Christi sermonis initium emitamus hoc propter
 מטל הנא נשבוק שוריא דמלתה דמשיחא ונאתא
 iacitis aliud fundamentum rursus nunquid age ad perfectionem
 למורותא אולמאתוב שתאכתא אחריתא מרמיתון
 quæ in Deum & ad fidem mortuis operibus ex ad penitentiam
 לתובתא מן עבדא מיתא ולהיטנותא דכאלהא:
 quæ ex & ad resurrectionem manuum & impositiones baptismi & ad doctrinam
 דוולפנא דמעמודיתא ודסיס אידא ולקיטתא דמן
 hoc faciemus permiserit Dominus quod in xeer. ad iudicium mortuorum donum
 בתמיתא ולינא דלעלים אן מריא מפס נעבד הדא
 defecerunt ad baptismum tempore qui vno illi possunt non fel
 אלא לא משבחין הנון דהדא זכון למעמודיתא נחתו
 Sanctitatis Spiritum & acceperunt calis quoddam donum & gustatis
 ושעמו מוהבתא דמן ישמאי ונסכו דוהא דקודשא
 futuri seculi & virtutem Dei bonum verbum & gustauerunt
 ושעמו מלתא טבתא דאלהא וחילא דעלמא דעתיד
 & qui denud ad penitentiam renouentur denud ut peccauerunt qui rursus
 דתוב נחטון דמן דריש נתחדתון להיכותא ומן דריש
 quæ imberberit enim terra & ignominia afficiunt Dei Filium crucifigentes
 נקפון לברה דאלהא ונעערוון: ארעא ניר דאשתית
 ijs quæ sic vsui herbam & produxerit multis temporibus qui venit imbrum
 מטרא דאתא לה זבנין סניאן ואיעית עסכא דחשח להנון
 Deo à benedictionem accipit colitur propter quos
 דמטל תהון מתפלחא מקבלא בודכתא מן אלהא!

NOVUM
 TESTAME
 TUM
 A.
 IV. et c.

13. πᾶς γὰρ ὁ ματρίχων γάλακτος, ἀπίρος λόγῳ δικαιοσύνης ἵππτος γὰρ ἐστίν. 14. πλείον δὲ ἐστὶν ἡ γῆ τῆ φθῶ, καὶ δὲ τῶ πλῆθους τῆ ἀποθήκεα γερμιασμέτα ἐχούτων σωθῆς δὲ ἀκριστοὶ καλοὶ τῆ καὶ καλοὶ.
 Καρ. 5.
 1. Διὸ ἀφ' ἑτέρας τὸν τῆς ἀρχῆς τῆς Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τῶ πλείοντα φράμασιν, μὴ παύου ἑαυτοὺς καὶ ἀπολείπον
 μεταστοιχείαι ἀπὸ τῆ κρῶν ἵστων, καὶ πάλιν ἐπὶ Θεοῦ, 2. βαπτισμῶν διδασκῶν, ἐπιθέσεως τῆ χερῶν, ἀσπιστοῦ τ
 τῆ κρῶν, καὶ κρῖματος αἰώνιου. 3. καὶ τὸν πόντον ἐπιπέδου, ἑαυτοὺς ἐπιπέδου τῆς ἡλῆος. 4. ἀδυνατοὶ γὰρ οὐκ ἐστὶν
 φωνηθεῖταις γερμιασμέτοις τῆς δωρεῆς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μὴ τῆς γῆς. 5. καὶ τῶ
 λὸν γερμιασμέτοις τῆς ἡλῆος, δυνάμει τῆ μέλει τῆς αἰώνιου. 6. καὶ τῶ ἀποθήκεα ἑχούτων. 7. γῆ γὰρ ἡ πλεονεξία τῆ
 πλοῖα, ἀναστρεφόμενος ἐαυτοῖς τὸν ἕν τῶ θεοῦ, καὶ τῶ ἀποθήκεα ἑχούτων. 7. γῆ γὰρ ἡ πλεονεξία τῆ
 τῆ καὶ τῶ χερῶν ἑτέρας, καὶ τῶ κρῶν βαπτισμῶν ἐπιπέδου ἀκριστοὶ καλοὶ τῆ καὶ καλοὶ
 Θεοῦ.

reproba sibi fit & spinas carduos vt producat verò fit si
 8 אן הדין תפקי קורטבא ודררא הוא לה מסליתא
 per sua sumus . est combustio finis eius sed maledictione à procul est & non
 ולא רחיקא מן לושתא אלא הרתה יקרנא הו: מפיסונן
 ita quantum ad vitas & accedunt que bona sunt ex fratre mei de vobis autè
 דין עליכון אחי אילין דשפיתון וקריבן לחיא אפן הכנא
 operum vestroru vt obliuiscatur Deus iniquus enim est non loquamur
 ממללינן: לא הוא ניר עולא אלהא דנטענא עבדיכון
 Sanctis qui ministrastis in noie ei quã ostendistis ei & charitatis vestra
 וחוכבון הו רחיותון בשמרה דשמשתון לקדישא
 hauc ipsam ex vobis homo vt homo autem cupimus & ministratis
 ומשמשתון: צבינן דין דאנש אנש מנכון הי הדא
 in finem vsque spei vestra ad complementum ostendat sedulitatem
 חפישותא נחוא לשומלשא דסברכון ערמא להרתא:
 illorum imitatores vt sitis sed vobis præcidatur & vt non
 11 ודלא תתקטעו לכון אלא דתהוון ממרינא להנון
 promissionis hæredes fuerunt spiritus & per longitudinem qui per fidem
 דבהימנותא ובנגידות רוחא הו ירתא דמולכנא:
 ipsi erat non quoniam Deus ei polliceretur cum enim Abrahæ
 12 לאברהם ניר כד מלך לה אלהא מטל דלית הוא לה
 quia benedicendo & ait per asam suã iurauit per illud vt iuraret prx se qui maior
 דרב מנה דנאמא בה ימנא כנפשה: ואמר דמברכו
 promissum & accepit spiritũ suũ cõtinuit & sic augebo te & augebo benedicã tibi
 אברכך ומסנניו אסנניו: והכנא אנר רוחה וקבל מולכנא:
 quæ est contentioe omni & de iurant seipis per maiore enim hominis filij
 16 בני נשא ניר כדרב מנהון ימין ועל כל חרנינא דהוא
 propter ei fit per iurandam vera solutio inter eos
 17 בינתהון שולמא שריא במומתא הוא לה: מטל
 quod pollicitatio promissionis hæredib' vt ostēderet De' voluit maximè hoc
 הנא יתראית עבא אלהא דנהוא לירתא דמולכנא דשוודיה
 quæ non res vt per duas iurciurando & ligauit eam mutaretur non
 לא משתחלף וחכשה במומתא: דבתרתין עבון דלא
 magna consolatio in illis vt mētur Deus potuit quòd non mutantur
 משתחלפן דלא משכח אלהא דנגל בהון בויא רבא
 nobis quæ omnia est spẽ vt teneam' ad eũ qui confugim' nobis esset
 נהוא לך דאתנוסן בה ונאחור סברא דמליך לך:

8 Proferens autem spinas ac tribulos , reproba est , & maledicto proxima , cuius cõsumatio in combustionẽ.
 9 Confidimus autem de vobis , dilectissimi , meliora , & viciniora salutis : tamen ita loquimur.
 10 Non enim iniustus Deus , vt obliuiscatur operis vestri , & dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius , qui ministrastis Sãctis & ministratis,
 11 Cupimus autem vnum- quenque vestrum eandem ostentare sollicitudinem , ad expletionem spei vsque in finẽ.
 12 Vt non sequeñs efficiamini , verum imitatores eorum , qui fide & patientia hereditabunt promissiones.
 13 Abrahæ nanque promittẽs Deus , quoniã neminẽ habuit per quẽ iuraret maiorẽ , iurauit per femetipsum , dicens ,
 14 Nisi benedicens benedicam te , & multiplicans multiplicabo te.
 15 Et sic longanimiter fectis , adepti estis repromissionẽ.
 16 Homines enim per maiorem sui iurant : & omnis controuersie eorum finis , ad cõfirmationẽ , est iuramentum.
 17 In quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis hæredibus immobilitatem consilij sui , interposuit iusiurandum.
 18 Vt per duas res immobiles , quibus impossibile est mentiri Deum , fortissimum solatium habeamus , qui confugimus ad tenendam propositam spem.

8 ἀποφύσσει δὲ ἀκαρίστους καὶ ἀκαρτῶς ὁλοκλήρους, ἀδόκιμους, καὶ καρτερὰς ἐγγίξῃς τὴν τέλος εἰς καὶ ἑαυτὸν. 9 πιστοὶ σιμῶμεθα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἃ κρείττονα καὶ ἐχρηστότερα ἑστέ, καὶ ἐπὶ τῷ λαλῶν ἡμῶν. 10 ὅτι ἐπὶ ἀδίκους ὁ θεὸς, ὅτι οὐκ ἀδικεῖ, ἀλλὰ ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 11 ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 12 ἵνα μὴ ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 13 ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 14 λέγει, Ἡμεῖς οὐκ ἀδικοῦμεν, ἀλλὰ ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 15 ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 16 ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 17 ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς. 18 ἵνα ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι ἐπιδοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς.

19 Quam sicut ancoram habemus animę tutam ac firmam, ac incidentem vsque ad interiora velaminis.
 20 Vbi p̄cursor pro nobis introiit Iesus secundum ordinem Melchisedec Pontifex factus in æternum.

eō moneatur vt nō animā nrām quę retinet ancōrā velut nobis quę est illa
 וְדִאֲתוּהוּ לֵן אִיךְ אֻקְיַנָּא דְלִבִּיךְ בְּנַפְשֵׁן דְלֵא תְתוּעִי
 Iesus pro nobis ingressus est prius vbi portę facies intra & ingreditur
 וְכֵן לְנוֹמֵן אִפִּי תֵרַעָא! כִּד דְקִדְם עַל חֶלְפִין יִשׁוּעַ
 Melchisedec ad similitudinem in æternum Pontifex & ei
 וְהוּא כּוֹמְרָא לְעֵלְם בְּרַמְתוּתָּהּ דְמַלְכוּתָּהּ

CAP. VII.

7- caput
 ז קפלאון
 Dei Genitricis

דיל דרת דאלהא

1 Hic enim Melchisedec, Rex Salę, Sacerdos Dei summi, qui obiituit Abrahę regresso à cęde regum, & benedixit ei.

Dei Pontifex Salem rex fuit Melchisedec æterni
 הָאֵן דִּין מַלְכֵי זֶדֶק אִיתוּהוּ מַלְכְּ שְׁלִים כּוֹמְרָא דְאֵלְהָא
 regum deuastatione à rediret eum Abrahę occurrit & ipse cędit
 מְיִינָא וְהוּ אַרְעָה לְאַבְרָהָם כִּד הִפְךָ מִן חֶרְבָא דְמַלְכָא
 quę re omni ex decimas Abraham sepouit & ei & benedixit ei
 וְזִבְחָהּ וְלָהּ פִּרְשָׁא אַבְרָהָם מַעְסָרָא מִן כָּל מִדָּם דְּאִית
 rex & rursum iustitię rex nomē illius autem expositor scem rex

2 Cui & decimas omnium diuisit Abrahā. primūm quidē qui interpretatur Rex iustitię: deinde autē & Rex Salem, quod est, Rex pacis:

הוּא עֵמָּה מִתְפַּשְׁקֵי דִין שְׁמַח מַלְכָא דְכִאֲנוּתָא וְתוּב מַלְכְּ
 mater neque pater cuius neque pacis rex quod est Salem
 שְׁלִים דְּרֵאֲתוּהוּ מַלְכָא דְשְׁלָמָא! דְּלֵא אֲבוּהוּ וְלֵא אֵמָּה
 finis neque dierum eius initium neque in generationibus
 אֲמַתְבָּהּ בְּשִׁרְבַתָּא וְלֵא רִישִׁיתָא דִּיּוֹמֵהּ וְלֵא שׁוּלְמָא

3 Sine patre, sine matre, sine genealogia, neq; initiū dierū, neque finem vitę habēs, assimilatus autem Filio Dei, manet Sacerdos in perpetuum.

pontificatus eius permanet Dei filij ad similitudinem sed vitam et
 דְּרֵוּהוּ אֵלֵא בְּרַמְתוּתָּהּ דְּכֵרָה דְּאֵלְהָא מַקְוִיָּא כּוֹמְרוּתָּהּ
 patrum principium cui Abraham hic magnus autem videre in æternum
 לְעֵלְם: הוּ דִין קְמָא רַב הָא דְּאֲבְרָהָם רִישׁ אֲבַהֲתָא
 qui accipientes Leui filijs ex enim illis & primitias decimas dedit ei
 לְחֵיבָהּ מַעְסָרָא וְרִישִׁיתָא! אִילִין גִּיר מִן בְּנֵי לְוִי דְמַקְבְּלִין
 vt acciperent Legis eis erat preceptum pontificatum eius
 חוּבְמוֹרְתָא פּוֹקְדְנָא אִיתָּהּ הוּא לְהוּן דְּנִמוּסָא דְנִסְבּוּן
 femore ē ipsi etiam eum fratribus suis à ipsi populo à decimas
 מַעְסָרָא מִן עֵמָּה הָנוּן מִן אֲחֵיהוּן כִּד אָף הָנוּן מִן חֶצְהָ
 in genealogijs eorū script' est qui non autem is egressi essent Abrahę
 דְּאֲבָרָהָם נִפְקוּ: הָאֵן דִּין דְּלֵא כְּתִיב בְּשִׁרְבַתְּהוּן
 promissionem qui acceperat ei & benedixit Abraham ab tulit decimas
 מַעְסָרָא שְׁקֵל מִן אַבְרָהָם וְבִרְכָהּ לְהוּ דְקִבֵּל מִלְכָּנָא:

4 Intuemini autem quātus sit hic, cui & decimas dedit de p̄cipuis Abraham patriarcha.

מַעְסָרָא שְׁקֵל מִן אַבְרָהָם וְבִרְכָהּ לְהוּ דְקִבֵּל מִלְכָּנָא:
 femore ē ipsi etiam eum fratribus suis à ipsi populo à decimas

5 Et quidem de filiis Leui sacerdotum accipientes, mandatum habent decimas sumere à populo secundum Legem, id est, à fratribus suis: quanquam & ipsi exierint de lumbis Abrahę.

מַעְסָרָא שְׁקֵל מִן אַבְרָהָם וְבִרְכָהּ לְהוּ דְקִבֵּל מִלְכָּנָא:
 femore ē ipsi etiam eum fratribus suis à ipsi populo à decimas

6 Cuius autem generatio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habebat repositiones benedixit.

מַעְסָרָא שְׁקֵל מִן אַבְרָהָם וְבִרְכָהּ לְהוּ דְקִבֵּל מִלְכָּנָא:
 femore ē ipsi etiam eum fratribus suis à ipsi populo à decimas

19 ὡς αἵ ἀκουσαν ἐξ ἡμερῶν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τῆ καὶ βασιλεῶν, καὶ εἰ σὺ γινώσκῃς εἰς τὸ σὺ παρὸν τὸ ἔμπεδος ἀμάρτυς. 20 ὁ πῦρ σὸς ὁμοῦς ἔσθ' ἡμεῖς. εἰστὶ λ. θ. οὐκ ἴσθ' ἡμεῖς. καὶ τὸ ἔμπεδος ἀμάρτυς ἀπὸ τῆς ἀκροῦσιν οὐκ ἔσθ' ἀμάρτυς. Κεφ. ζ.

1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδεκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἰσχυρὸς τῷ θεῷ τὸ ὕψιστον, ὁ συναρτῆσαι Ἀβραάμ ἵππῳ ἐφ' ὃν ἦν τῆς κατὰ τὸ βῆμα βασιλεῶν, καὶ δι' ὀλογῆσας αὐτοῦ, 2 ὡς καὶ δὲ καὶ τὴν δόξα πατρὸς ἡμετέρας Ἀβραάμ παρὰ τὸν βῆμα βασιλεῶν ἀμάρτυς ἀπὸ τῆς ἀκροῦσιν οὐκ ἔσθ' ἀμάρτυς, ἀλλ' ἵππῳ ἐφ' ὃν ἦν τῆς κατὰ τὸ βῆμα βασιλεῶν, καὶ δι' ὀλογῆσας αὐτοῦ, 3 ἀπὸ τῆς ἀκροῦσιν οὐκ ἔσθ' ἀμάρτυς, ἀλλ' ἵππῳ ἐφ' ὃν ἦν τῆς κατὰ τὸ βῆμα βασιλεῶν, καὶ δι' ὀλογῆσας αὐτοῦ, 4 θεωρεῖτε δὲ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν Ἀβραάμ ὁ ἄνω καὶ ὁ ἑσθ' ἀμάρτυς οὐκ ἔσθ' ἀμάρτυς. 5 καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἔσθ' ἀμάρτυς ἀλλ' ἵππῳ ἐφ' ὃν ἦν τῆς κατὰ τὸ βῆμα βασιλεῶν, καὶ δι' ὀλογῆσας αὐτοῦ, 6 ὁ δὲ ἡμεῖς ἀμάρτυς οὐκ ἔσθ' ἀμάρτυς, ἀλλ' ἵππῳ ἐφ' ὃν ἦν τῆς κατὰ τὸ βῆμα βασιλεῶν, καὶ δι' ὀλογῆσας αὐτοῦ.

NOVUM
 TESTAMEN
 TUM
 A
 IV. et c.